

Nuo gegužės 11 d. Panevėžio miesto dailės galerijos Keramikos paviljone atidaroma antroji personalinė vilnietės Rimos Leipuvienės paroda „Vieneri metai“, kurioje eksponuojamas to paties pavadinimo keramikos darbų ciklas. Jis atskleidžia menininkės išgyvenimus ir išpūdžius, patirtus svečioje šalyje (Latvijoje) per ten praleistus kiek daugiau nei metus.

Vidinė gelmė ir susikaupimu dvelkiantys skulptūrinės keramikos darbai pasakoja apie išiklausymą į naują aplinką ir savo pojūčius, sulėtėjusį gyvenimo ritmą, siekį vertinti šią akimirką, būti „čia ir dabar“. Kūrinius įkvėpė Latvijos pajūrio ir miškų reljefas, jų formose išvelgi jūros bangos keterą, suskeldėjusią uolą, akmenį, medžio kamieno žievę.

Savo kūrybinę strategiją Rima Leipuvienė apibūdina kaip „dialogą su molio“, kai molio luitas laisvai apdorojamas, transformuojamas, paverčiamas abstrakčiu, gamtai artimu dariniu, pasižyminčiu natūralumu, spontaniška raiška, improvizacija ir minties gelme.

Autorė ištikima savo kūrybos siekiui pasikliauti molio iškalbingumu ir formos asociatyvumu, kylančiu iš medžiagos specifikos, atlikimo būdo ir technologijos. Natūralumo išpūdį sustiprina asimetrija, atsitiktinumo efektai, kuriuos paryškina pigmentai ir medžio pelenų autorinės glazūros, kurios tarsi išsiveržusi lava užlieja dirbinio paviršių, lydosi, nevienodu sluoksniu pasklisdamos paviršiuje, išsiskverbia į nelygumus ir ertmes. Kūriniuose pajunti būties trapumo, bėgančio laiko, viltingos naujos pradžios pajautą.

Menininkei svarbus lengvumo, plevėnimo erdvėje išpūdis, kurį sukelia statikos ignoravimas, formų komponavimas tarsi be stabilaus pagrindo. Toks neįkylus, vos pastebimas jos įsiterpimas į tą neva savaimingą, tačiau vidinės intuicijos ir daug technologijos žinių reikalaujantį kūrinio atsiradimo procesą. Kūriniai atrodo be ypatingų pastangų atsiradę, tarsi iš pačios gamtos atėję, minimaliai paliesti žmogaus rankos.

Asmeninius kūrybos siekius Rima Leipuvienė aiškina jai artimomis dzenbudizmo ir intuityvistinės filosofijos tiesomis. Jos darbuose galima išvelgti pagrindinius dzen estetikos principus: formos asimetriją, paprastumą, asketišką didingumą, natūralumą, neapčiuopiamą gelmę, neapibrėžtumą, rimtį. Erdvinėse kompozicijoje nerasime griežto silueto ar taisyklingų linijų. Čia slypi savita estetika, poetinė metafora, harmonijos pojūtis, meditatyvumas.

Rima Leipuvienė – Lietuvos dailininkų sąjungos narė. Jos darbai, praėję griežtus atrankos konkursus, eksponuojami svarbiose Lietuvos ir tarptautinėse konkursinėse keramikos parodose. Ankstesnė personalinė paroda „Iš nebūties“ 2018–2019 m. apkeliojo įvairius Lietuvos miestus, o 2019 m. pristatyta Daugpilio molio meno centre Latvijoje.

Paroda Panevėžio miesto dailės galerijos Keramikos paviljone veiks iki gegužės 29 dienos.

Menotyrininkė Lijana Štavičiūtė-Natalevičienė

